

Bogár László: Az utolsó felvonás

2015 április 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az 1949 és 1955 között született és még életben lév? több mint egymillió férfi és n? 2015 és 2021 között eléri a nyugdíjkorhatárt.

Nem szeretném nagyon megsérteni Ratkó Anna egykori egészségügyi miniszter emlékét, de szellemi

képességeinek vélhet? dimenziói aligha tették képessé arra, hogy akár elemi szinten is felfogja, mit és miért is tesz valójában. Pontosabban, hogy mit és miért tetetnek vele, „intézkedései” ugyanis egy t?le teljesen független központban született döntések lejátszástechnikájának utolsó állomását jelentették csupán. Esetében tehát a „miniszter” szó, amely eredetileg „szolgát” jelent, szó szerint volt értend?. Valószín?leg a világon senki nem emlékezne a nevére ma már, mint ahogy a korszak „seregnyi senkijének” a neve is elt?nt, ha nem lett volna egy olyan, örökre az ? nevéhez kötött intézkedés, amelynek nagy történelmi drámája most az utolsó felvonásához közelít.



Azért lett ugyanis annak a korosztálynak, amelybe magam is tartozom (1951-ben születtem) a neve „Ratkó-nemzedék”, mert Ratkó asszony minisztersége idején radikális abortusztilalmat vezettek be, ami súlyos börtönbüntetéssel fenyegette a tiltott m?tétet elvégz? orvost, de magát a pácienst is.

Mindez annak a hisztériának a következménye volt, amely akkoriban a világot, különösen annak ezt a felét uralta. A hatalom újra háborúra készült, és kellett a töméntelen újabb gyerek ágyútöltelléknek, méghozzá bármilyen áron.

Az igazi tragédia azonban az, hogy valószín?leg egy többszörösen is teljesen felesleges intézkedésr?l volt szó, mert a háborúk után minden tradicionális társadalomban mondhatni „automatikusan” megugrik a születések száma. S?t ez még az olyan, tradicionálisnak azért akkoriban már nem igazán mondható társadalmakra is igaz, mint amilyen Amerika volt, pedig ráadásul a háborús embervesztség relatíve az Egyesült Államokat sújtotta a legkevésbé. Mégis, a „baby boom” hatása, ahogyan angolul nevezik a születésszám háború utáni megugrását, mind ott, mind Nyugat-Európa gazdag és modernizált társadalmaiban megmutatkozott.

Aligha hihetjük komolyan, hogyha brutális abortusztilalommal ezt nem kényszerítik ki, akkor mondjuk egyáltalán nem születik gyerek az ötvenes évek Magyarországán. Az intézkedés tehát akkor növelte némileg a születések számát, amikor arra ilyen áron lényegében semmi szükség nem volt, és okozott ezzel felesleges feszültségeket, emberi félelmeket, fájdalmakat meg persze óriási zsúfoltságot az oktatási rendszerben. És persze mondjuk ki azt is, hogy okozott ezzel rejtett megbélyegzettségét is a korszak szül?képes korban lév? generációjának, hiszen máig is ott lappang a feltételezés ezekben az emberekben, hogy, „ja persze”, nyilván csak azért születtek, mert nem lehetett „elvetetni” a gyereket.

A forradalom el?tti, alatti és utáni helyzetben azonban már megmutatkoztak azok a tendenciák, amelyek aztán nyolc év alatt valóban alig több mint felére vitték le a születések számát Magyarországon. Míg 1954-ben még több mint kétszer annyi gyerek született, mint amennyien meghaltak abban az évben, 1962-ben a születésszám már csak alig több mint húsz százalékkal haladta meg a halálozások számát. Hogy még cifrább legyen a dolog, a Ratkó-gyerekek nagy létszámú generációja a hetvenes évek közepén, a Kádár-korszak leginkább kiegyensúlyozott, anyagilag is t?rhet? körülményei között egyébként is viszonylag sok gyereket hozott volna a világra, ám az akkori kormányzati intézkedések „bölcsen” éppen arra a korszakra id?zítettek számos, egyébként többnyire helyénvaló családtámogató döntést, ami aztán újabb népesedési hullámot váltott ki a zsúfoltság újabb megpróbáltatásaival. (Két gyerekem 1975-ben és 1977-ben született.) A népesedési lejt? nagy drámája mutatkozott meg a kilencvenes években, amikor kiderült, hogy az el?z? két születési hullám (1949-54 és 1973-78) az 1997-t?l 2007-ig tartó évtizedben már semmilyen elmozdulást nem vált ki, és most már nem is nagyon válthat, hisz a második Ratkó-nemzedék leányai már többnyire elmúltak negyvenévesek, s?t, lassan a Ratkó-unokák, vagyis a harmadik nemzedék is megközelíti a szül?képes korszakát.

Azt bizonyosan tudhatjuk, hogyha az el?ttünk álló másfél évtizedben kiderül, hogy az ? szülési hajlandóságuk is akkorát csökken, mint el?z? nemzedéké, akkor a 2030-as években elérjük azt az állapotot, hogy minden évben kétszer annyian fognak meghalni, mint amennyi gyerek születik. Vagyis nagyjából egy emberélet-hosszúságnyi id? alatt a magyar társadalomban helyet cserél az élet és a halál, és ennél nagyobb drámát aligha lehet elképzelni.

Az els? Ratkó-nemzedékben még kétszer annyi volt a születés, mint a halál, a harmadik nemzedéknél már kétszer akkora lenne a halálozás, mint a születés. De az utolsó nagy dráma, pontosabban a nagy dráma utolsó felvonása még csak most következik. Az 1949 és 1955 között született és még életben lév? több mint egymillió férfi és n? 2015 és 2021 között eléri a nyugdíjkorhatárt, s csak emiatt közel ezermilliárd forint adó és járulék esik ki a következ? évtizedben. Tehát miközben a nyugdíj- és az egészségügy-bevételek drasztikusan megcsappannak, a kiadási oldalon minden eddiginél nagyobb lesz a teher a nyugdíj-, és még inkább az egészségügyi ellátórendszeren.

A Ratkó Anna asszony minisztersége alatt megírt nagy történelmi dráma utolsó felvonása tehát ugyanolyan megrendít? lesz, mint maga az egész „m?”.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló